

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jo, efterløn og folkepension er velfærdsydelse, som vi forsvarer med arme og ben, og det er heller ikke det, vi taler om.

Det, vi taler om, er, at der er udstødt flere fra arbejdsmarkedet i denne regerings periode på mange forskellige grundlag, bl.a. arbejdsskader, arbejdsulykker og alle mulige andre ting. Men det, jeg siger, er, at det arbejdsmarked, vi har, fungerer sådan, og det fungerer sådan bl.a. på grund af den politik, regeringen har været med til at føre, som fører til, at folk udstødes fra arbejdsmarkedet. Og det er ikke fornuftigt, og det er heller ikke menneskeværdigt. Det var det, vi sagde om det.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til SF for forespørgselsdebatten her og til ministeren for den åbning, det udspil, som kom, og som vi første gang fornemmede noget af i kronikken i Aktuelt. Det er jo næsten ligesom en hel ketchup-effekt, hvor ministeren har været i stand til at holde sammen på tingene længe og afvist – nu har der både været snak om teflonpander og gæs her – kritik af det system. Så kom erkendelsen lige pludselig, og det kommer sådan set ikke bag på mig, for jeg har da aldrig anset ministeren for at være ubegavet.

Men jeg må sige, at han loyalt har forsvaret et system, som måske nok ikke var helt så godt, som det burde være, og det har vi selvfølgelig alle sammen et ansvar for, selv om vi skal fastholde, at administrationen af systemet ligger hos ministeren og ikke hos lovgiverne. Det er jo helt klart, at det er sådan. Jeg mener, at ministerens udspil i høj grad rummer erkendelse på systemets vegne, og det er flot.

En af grundene til, at det er gået dårligere, og også at arbejdsmarkedsreform II har et dårligere ry end måske berettiget, tror jeg, er, at man startede med en lidt manglende erkendelse af situationen i efteråret 1998. Jeg synes også – når man sådan kan se i bagklogskabens klare lys – at man dengang var lidt for optimistisk.

Jeg husker altså, at både arbejdsministeren og statsministeren sagde, at nu var der arbejde til alle, og det har vi fået præsenteret nogle tusind gange efterfølgende af især det grå guld, eller

hvad den generation nu hedder, at det kan de ikke helt mærke er tilfældet.

Det har været med til, tror jeg nok, at give større vanskeligheder, end det måske ellers var berettiget.

Så synes jeg også, at der i debatten i dag mangler en erkendelse af, at det ikke kun er folk på kontanthjælp, der har andre problemer end ledighed. Der er jo også folk i dagpengesystemet, der har andre problemer end ledighed. Vi må nok erkende, at det gælder for nogle af dem, som er på vej til at falde ud over 4-års-grænsen. De mennesker skal vi jo alligevel tage os af, og det har systemet altså ikke i tilstrækkelig grad formået at drage omsorg for. Er det ministeren, der bruger den dér med at bruge pincetten i stedet for? Det er der helt klart behov for i større omfang.

Så synes jeg også, at der er en manglende erkendelse af strukturledigheden. Jeg ved godt, at strukturledigheden er et af argumenterne for aktiveringsindsatsen, altså opkvalificering af arbejdskraften. Men når man udliciterer arbejdsformidlingen, vil man f.eks. lønne firmaerne efter, hvor hurtigt man får folk i job. Jeg synes, der mangler en erkendelse af, at der er store geografiske forskelle på, hvilke muligheder der er, lige så vel som der er store menneskelige forskelle.

Nu stod vi her i aftes og snakkede barselorlov, og så er det også mærkeligt, at det vil kunne ødelægge arbejdsmarkedet fuldstændigt, hvis en forlænget barselorlov trækker mennesker – jeg tror, der var tale om 3.500 mennesker – ud af arbejdsmarkedet. Ja, det kan godt ske, det er 13.000, men i første omgang 3.500, og så måske 13.000 i løbet af 2, 3, 4 år, eller hvordan vi nu laver en sådan ordning.

Men at det skulle kunne ødelægge arbejdsmarkedet, når vi har 150.000! Jeg tror sådan set, at det er rigtig nok, at det vil give nogle flaskehalsproblemer, men det beskriver altså også, hvad det er for nogle paradoksproblemer, vi står med.

Derfor er der i endnu højere grad behov for at kanalisere nogle midler om og fremme nogle uddannelser. Det ligger jo ikke inden for arbejdsmarkedsområdet alene, det ligger i høj grad inden for uddannelsesområdet at få satset mere på de uddannelser, som kan være med til at afhjælpe de her arbejdskraftmangler, hvad enten det er sygeplejersker, eller hvad det nu kunne være, så vi er i stand til f.eks. at få en forlænget barselorlov. Så problemerne ligger mange steder.